

Terug Naar Af Terug Naar Af

EEN JONGENSROOM –
DAGBOEK VAN EEN TRANSSEKSUELE MAN

why worry
there should be laughter after pain
there should be sunshine after rain
these things have always been the same
so why worry now

Dire Straits

O. WAT VOORAFGING

06.04.75

Ik word geboren. 'Het is een meisje.'

'Je had bij de geboorte vijftig procent kans dat je een jongen werd. Waarom had ik pech? (...) Ik probeerde mij voor te stellen hoe het was om meteen als jongen te worden geboren. Je zou je er niet over verbazen. Het zou vanzelfsprekend zijn dat het met je lichaam in orde was.'

(Uit: 'Het jongensuur' - Andreas Burnier)

1981

Ik ben geen meisje. Iedereen vergist zich. Er klopt iets niet. Misschien ben ik gewoon een laatbloeiër. En groeit alles er later nog wel aan. Niet ongerust worden... 't Kan toch niet waar zijn dat ik per ongeluk met een vrouwenlijf geboren ben?! Neenee, zo iets bestaat niet. Ben je gek?!

'Nadat ik mijzelf frontaal en van opzij voor de spiegel had bekeken, kleepte ik mij uit. Ik ging in bed liggen, trok het licht uit, en begon aan mijn oefeningen. Het waren een reeks magische formules en voorstellingen, die mij binnen afzienbare tijd aan de ontbrekende geslachtsorganen moesten helpen, en mijn borsten zouden doen terugslinken naar hun natuurlijke vlakke staat. (...) Het verbaasde mij dat zoveel mensen een man waren in dit leven en dat juist ik een meisje moest zijn. Het was een kwestie van geluk.' (Uit: 'Het jongensuur' - Andreas Burnier)

1989

Wat gebeurt er allemaal? Dit lichaam is het mijne niet! Het gaat VERKEERD. Ik krijg helemaal geen jongenslichaam. Integendeel. Gezwollen en een overdadige bloedproductie. Hoe kan dat nu? Waarom zit ik nu ineens met een vrouwenlichaam opgescheept? Dus blijkbaar TOCH toevallig per ongeluk in het verkeerde lichaam geboren. MILJAAR! Hoe is dat nu mogelijk? Zin om in mijn bed te kruipen en nooit meer op te staan.

'Onderweg moest ik plassen. Ik hurkte achter de struiken langs de kant van de weg en zag rode druppels op de grond vallen. Het duurde even, de schrik, toen begreep ik wat het was. De puberteit was begonnen en ik was géén jongen geworden. Ik holde naar het dorp, zocht een dorpskapper en zei: Alles eraf. Een jongenskop.' (Uit: 'Het jongensuur' - Andreas Burnier)

1990

De 'Steek-Er-Wat-Van-Op-Show'. Een man wordt geïnterviewd. Emiel Goelen: 'U werd dus als vrouw geboren?' De man antwoordt: 'Inderdaad...' AHA. Blijkbaar ben ik niet de enige die in het verkeerde lichaam zit.

Najaar 1993

Eerste bezoek aan de psychiater.

Begin 1996

Laatste bezoek aan de psychiater. Ik beslis om niet te beginnen met de hormonen. Want die hormonen en die operaties: da's geen kattenpis. Het schrikt me allemaal een KLEIN beetje af. Ik zal dus nog maar eens proberen Het Leven te overleven als 'jongensachtige vrouw'. Misschien kun je wel 'leren leven' in een verkeerd lichaam? En als ik dat niet geloof, maak ik mezelf wel iets anders wijs...

I. TERUG

03.09.02

Gebeld naar de psychiater voor een 'eerste gesprek'. Na al die jaren. 't Heeft geen zin het nog langer te ontkennen.

06.09.02

Mijn ouders zijn bereid me financieel te steunen. Ze hadden het natuurlijk liever anders gezien. Getrouwd, een paar gezonde kindjes, een huisje, een schone auto op de oprit. Flink balen als ouder die het hoog opheeft met de klassieke waarden, lijkt me.

08.09.02

Mijn lichaam proberen te aanvaarden is als proberen iemand lief te hebben omdat die je per slot van rekening niets misdaan heeft. Maar er niet in slagen en die persoon dan maar zo veel mogelijk ontwijken tot er een moment van confrontatie komt waardoor je beseft dat je eigenlijk zo'n hekel hebt aan die mens - dat je je uiteindelijk afvraagt: hoe heb ik het zo lang kunnen uithouden?

17.09.02

Iemand zei op tv:

'Ik ben eindelijk zover dat ik het verleden kan loslaten en de toekomst hoe dan ook kan aanvaarden.'

26.09.02

Ondanks het feit dat ik er jongensachtig uitzie, vinden bepaalde heteroseksuele mannen me vrouwelijk én aantrekkelijk. Begrijpe wie begrijpen kan. Soms is het een voordeel om een vrouw te zijn. Maar de 'voordelen' die ik nu heb, wegen niet langer op tegen de drang om mezelf te zijn. A man's gotta do what a man's gotta do.

29.09.02

Niemand zal het ooit snappen. Ik zit blijkbaar nogal ingewikkeld in mekaar. Ik probéer het zelfs niet meer uit te leggen. Heb het gevoel dat ik in de wachtkamer zit. Waarom ben ik zo ONGEDULDIG? Kromme tenen krijg ik ervan.

13.10.02

Ergens gelezen: 'Ik vraag me soms af of 'gevoelige, jonge mensen' een kans hebben om de barbaarsheid van deze wereld te overleven.' Antwoord van Frank Boeijen: 'En vraag niet naar de weg. Want iedereen is de weg kwijt.'

08.11.02

Knoert van een baaldag. Geen zin in zinloze gesprekken. Hij: 'Je bent 27 en nog alleen?' Dat snap ik niet. Op uwe leeftijd had ik al een kleine rondlopen.' Waar moet hij zich mee. Kortzichtigheid. Plots wurgende hang naar afwezigheid. 'Hoe herkennen ze in Mongolië eigenlijk een Mongool, vraag ik mij af.' (Uit: HUMO 49/3247, Uitlaat)

18.11.02

Waarom is alles zo lastig? Waarom zit ik er direct door bij de minste tegenslag? Waarom werken zo veel mensen op mijn zenuwen? Waarom werk ik zo veel mensen op de zenuwen? Waarom ben ik blijkbaar overgevoelig? Ik word er zo MOE van!

02.12.02

'RAM: U bent in een balorige en ontevreden stemming en hebt zin om uw leven overhoop te gooien. Ga bij uzelf na waarom u zich zo voelt en doe geen domme dingen.' Ik geloof geen fluit van horoscopen, maar soms zitten ze er toch wel knal op, zeker.

03.12.02

Het ongelofelijke is weer gebeurd. Ik zie een collega. We praten zo'n beetje. Ik vraag of hij gescheiden is (vragen staat vrij). En ja, hoor, één van de velen. Een job met onregelmatige

uren kan 'wonderen' doen. Alleen, bij hem lag het niet aan de uren. Hij viel op mannen. Doing. Ineens een onthulling van heb ik jou daar. Was aangenaam verrast. En ik maar vragen stellen (hij moest eens weten). Interessant gesprekje. Over de bloemetjes en de bijtjes in de homowereld.

04.12.02

Als ik hem zie. Compleet ondersteboven. Daar zat ik nu echt op te wachten. En hij is niet eens zo 'wauw'. Gewoon vriendelijk. En knap. En hetero. Ik haat het gevoel. Dat er iets niet klopt. Hij valt voor mijn lijf. En ik val tussen 2 stoelen.

08.12.02

Waarom ik? Zou ik me kunnen afvragen. Maar dan denk ik: waarom niet?

11.12.02

Hij is niet overtuigd. Dat een geslachtsverandering me gelukkiger zal maken. Ik daarentegen. Heb me nog nooit zo zeker gevoeld. Laat maar komen die hormonen.

20.12.02

Gezien op tv. Alt om min far (all about my father). Man voelt vaak de behoefte om zich als vrouw te (ver)kleden. Wil op die momenten ook echt een vrouw zijn en een vrouwenlichaam hebben. Maar wil daarna – als hij zich weer man voelt- even goed een man zijn –en een mannenlichaam hebben. Met andere woorden: hij wil de twee (a 'gender blender'). Hoe onbegrepen moet hij zich niet voelen.

21.12.02

Heb meer en meer het gevoel dat ik een dubbelleven leid. Terwijl ik vroeger een poging deed om me te voelen zoals de buitenwereld me zag, splits ik de 2 werelden nu gewoon op.

24.12.02

Hij zegt dat hij het altijd al geweten heeft. Mijn heimelijk verlangen is nooit ver weg geweest. Steeds latent aanwezig. En nu alomtegenwoordig. Als een rijpe pukkel die zich eindelijk bevrijdt van zijn 'onsmakelijke substantie'. En aan zijn genezingsproces kan beginnen.

02.01.03

OEF. De eindejaarsperiode is voorbij. Dat hebben we ook alweer overleefd. Zonder zelfmoordneigingen.

26.01.03

Ben naar de kapper geweest. Haar is een beetje kort. Was in een anarchistische bui. FOERT. Had echt geen zin om me in te houden. Gedaan met dat eeuwige geschipper. Als ik het kort wil, is het gewoon kort.

01.03.03

Pfff. Geduld een mooie deugd. My ass.

II. NAAR

15.05.03

Orgametril

De werkzame stof van Orgametril tabletten is lynestrenol, een hormoon dat behoort tot de groep van progesteronachtige stoffen. De effecten van deze stoffen lijken in een aantal opzichten op die van het natuurlijke hormoon progesteron. Bij ononderbroken toediening worden zowel de eisprong als de menstruatie onderdrukt. Orgametril kan, afhankelijk van de dosering en de gevoeligheid van de patiënt veroorzaken, o.a.: afname van de geslachtsdrift, neerslachtige stemming.

28.07.03

Gestopt met orgametril. Heb geen pilletje nodig voor een 'neerslachtige stemming'.

21.08.03

Ik word bijna gek van ongeduld. Wat zeg ik? Bijna gek? Compleet wacko!

29.08.03

Zeg, weet je wat ik nu gehoord heb over je?

Gisteren zei er een collega dat je je zou laten transformeren...

(ik knik)...

Gij mankeert iet. Waarom ga je dat nu doen?

Omdat ik dat al mijn hele leven wil.

Gij mankeert iet. Ge zij toch goe zoals da ge zij?

Nee. Trouwens, wat heb jij daar nu last van?

Gij mankeert iet. En hoe ga je dan heten? Seppe?

Sven.

Gij mankeert iet. En dan ga je voor de verkeerde zijn ook nog?

Ik ga het helemaal verkeerd aanpakken.

Gij mankeert iet. Da's tegennatuurlijk zoiet.

... (ik knik)

Gij mankeert iet. Ge gaa da toch nie doen.

... (ik zeg niks)

Gij mankeert iet.

Enzovoort.

16.09.03

Nog VEERTIEN dagen. NOG veertien dagen. Er is traag, er is trager en er is het proces van vrouw naar man.

02.10.03

S. has left the building. En is beetje zombie van de eerste spuit.

21.10.03

'Laatst gebeurde het weer: iemand complimenteerde me met mijn keuze voor het proces van geslachtsverandering. Ik weet op zulke momenten nooit waar ik moet kijken. Zelf vind ik de keuze niet zozeer getuigen van 'moed' als wel van 'moeten.'

(Uit: 'Pink' januari 1999)

22.10.03

'Hoewel transeksualiteit vaak geassocieerd wordt met veel leed en getob, heeft het mij de mogelijkheid gegeven om me van 'vrouw' meteen te ontwikkelen tot homoseksuele man en het vaak moeizame stadium 'hoe verenig ik mijn mannelijkheid met mijn homoseksualiteit' over te slaan. Man-zijn is voor mij zo synoniem met homo-zijn dat het de enige combinatie van sekse en seksuele voorkeur is die ik in dit of welk ander leven ook ambieer.'

(Uit: 'Pink' april 1999)

03.11.03

De psychiater. Een vreemd wezen. Je moet je twijfels en onzekerheden uiten tegenover iemand die alle touwtjes in handen heeft en beslist over jouw toekomst. Tja. Soms moet je wat.

13.11.03

Als er mij nog één iemand wijst op het feit dat ik een vrouw ben, geef ik hem een lap. Ik word er ZO ambetant van. IK BEN GEEN VROUW. 'Hoe is het om als vrouw te werken in een mannenwereld?' Hoe zou IK dat nu in godsnaam kunnen weten, beste mensen.

Als er mij nog één zegt dat het 'zonde' is, is het op zijn muil. Ze weten niet eens wie ik ben. Maar 't is wel zonde. Dat verstand van die mannen zit werkelijk waar ze zeggen dat het zit. Ik hoop dat mijn verstand niet te veel zakt...

Als er mij nog één IEMAND zegt dat hij het jammer vindt, is het ambras. Wat heb IK daar nu aan? Of is het misschien de bedoeling dat ik die mensen effe een plezier doe door zomaar gewoon te blijven wie ik ben en lekker tegen mijn zin te leven? Er zijn er zo al genoeg die tegen hun zin leven.

In de reeks 'als er mij nog één...': Als er mij nu nog één zegt dat ik een 'toffe griet' ben, krijgt hij een toffe griet tegen zijn bakkes. Om maar te zeggen: dit vrouwenlijf hangt mijn kloten uit.

29.11.03

Interview in het Laatste Nieuws met een jongen uit Stalhille -of all places- die een meisje wil zijn. Hij liever dan ik. Wat bezielt zo'n mensen, eigenlijk. Vroeger bestond dat toch allemaal niet.

01.12.03

'Waar begin je aan? Je bent toch goed zoals je bent?' Willen of niet, je wordt veroordeeld. 'Mijn waanbeelden over penissen, mag ik die fallucinaties noemen?' (Uit: HUMO 51/3301, Uitlaat)

02.12.03

De artsen die ZOIETS laten gebeuren zijn gewetenloze zakenlui. Zomaar een gezond lichaam naar de botten snijden. Schandalig is het. Vroeger bestond dat toch allemaal niet.

03.12.03

'Dat je een man wordt, oké, maar 't zou jammer zijn als je dan voor de mannen bent.' Zolang ik het maar niet jammer vind.

08.12.03

't Is nog steeds iedere keer flink schrikken als iemand op het werk me komt vragen 'of het waar is wat ze zeggen'. En ze blijven komen. De meesten schrokken zich een ongeluk toen ze het hoorden, zeggen ze. Maar verder doen ze vrij normaal tegen me. Waarbij men zich de vraag kan stellen 'Wat is normaal?'. Maar dat zou ons te ver leiden.

20.12.03

Heb al 3 dagen 2 gigantische pukkels op mijn kaak. Moeten we die troep weer door. En ondertussen is de zalige kerstboomperiode weer aangebroken. Pff. Allemaal zever. Eenzaam is eenzaam, kerstdag of geen kerstdag. Dus. Verstand op nul en blik op oneindig.

07.01.04

Mijn stem is ondertussen toch gezakt. Heel af en toe zegt iemand dat ik '*precies* een beetje hees ben'. Verder is er uiterlijk nog niet veel te zien. Het gaat gewoon heel traag. En innerlijk voel ik me ook heel gewoon, stabiel, niets aan de hand. Ik heb geen last van hormonale wantoestanden. Ze hadden me voor vanalles verwittigd, maar bij mij gebeurt er niets speciaals. Ik krijg om de 2 weken een spuit en ze zeiden dat je je in het begin (kort na de spuit) een beetje euforisch, agressief, lastig zou kunnen voelen en naar het einde (van de 2 weken) toe wat 'minnetjes', maar zelfs dat voel ik niet: ik voel me 2 weken hetzelfde, zonder pieken of dalen.

08.01.04

Ik sta aan de kassa van de delhaize en merk dat ik nog iets vergeten ben. Ik spurt vlug naar de afdeling en neem mijn gerief. Ik kom teruggespurt aan de kassa en de man die achter me in de rij stond, zegt: 'Juist op tijd, kameraad. Ik heb uw plaats vrijgehouden.' KAMERAAD. Mijn dag is goed. Lalala.

10.01.04

Ik begin te begrijpen hoe het komt dat mannen ineens zo simpel worden als ze een naakte vrouw zien. Voor alle duidelijkheid: ik word nog steeds verliefd op mannen. Desalniettemin kan een knap vrouwenlijf mijn toerenteller behoorlijk doen doorslaan.

16.02.04

Horoscoop in de metro: ' *RAM* De dingen waar u mee aan de slag bent gegaan, vorderen gestaag. Er zijn natuurlijk altijd nog mensen die twijfelen of het wel zo moet, maar als die eenmaal overtuigd zijn, zal alles lopen als een trein.' Alsof dat nog niet genoeg goed nieuws was voor één dag, werd ik door een paar collega's megelokt richting café alwaar de alcohol rijkelijk vloeide. Ik kon er niet onderuit. Vier rodenbachs en WEG van deze wereld was ik. 'Als ge ne vent wilt zijn, moet ge drinken gelijk ne vent.' Dat en andere levenswijsheden werden me onder de neus gewreven terwijl ik mezelf voelde wegglijden in een zwevend universum waarin alle collega's lief zijn voor mekaar. Alcohol, puur vergif is het.

24.02.04

Hij was weer de hele tijd bezig over sjoeke, maske, lieveke tot ik er donkergroen van werd en toen vroeg ik of hij nog niet wist hoe het zat of wat. Hij had er al iets over gehoord. Toen vroeg hij: ' Voor wanneer is 't?' Zou je niet doodvallen. IK BEN AL BEZIG VAN IN OKTOBER. Maar nee, dat telt niet. Je bent pas een vent als je een PENIS in je broek zitten hebt. Iemand vroeg me een paar dagen geleden waarom ik het al verteld had op het werk. Hij zou niets zeggen en dan zou ineens blijken dat hij geopereerd is. Alsof ze dan niet zouden roddelen. Uitstel van executie is het.

06.03.04

Voel me zo moe. Zin om een week te slapen.

09.03.04

Er loopt een onbekende meneer binnen op het werk. Hij zegt 'Dag, heren' en knikt een paar keer. Ook naar mij knikt hij een keer en nog een keer en op het moment dat ik denk 'waarom loopt hij toch zo te staren,' zegt hij '... en dames'. Dààrom liep hij dus te staren: hij dacht dat ik een meisje was.

27.03.04

Telefoon. Of ik wil meedoen aan een tv-programma. Liever niet. Mooie Belgisch-Franse film gezien: 'Ma vie en rose.' Over een jongen die een meisje wil zijn. Déjà-vu's all over the place.

15.04.04

Ik kom binnen op het werk. Ik ga zitten zonder iets te zeggen. Stilte. Ik sta op het punt naar beneden te dretsen tot plots iemand zegt: 'Awel, ken je ons niet meer?' Dat ik niet moest denken dat... Lap zeg. Dat deed pijn. Al hebben ze voor een stuk misschien wel gelijk dat ik af en toe wat sociaal overkom. Toch vind ik dat ze ook me een beetje respijt mogen geven. Ik zit namelijk in het verkeerde lichaam.

11.06.04

Het enige wat me tegenwoordig nogal stoort is wanneer 2 mensen elkaar tegenkomen waarvan de ene me gekend heeft als meisje (en nog niet overgeschakeld is) en de andere me niet gekend heeft als meisje (en me dus alleen kent als jongen). Begin het dan maar weer uit te leggen. BEETJE vervelend. En het is helaas onvermijdelijk.

30.06.04

Operatie. Verwijdering overtollig vet ter hoogte van de borstkas en weg vrouwelijk voortplantingsmechanisme. Lalala.

06.08.04

Vandaag moest ik op controle bij de plastisch chirurg. Hij zou over 6 maanden graag een kleine correctie uitvoeren. Het zou een kleine ingreep worden onder plaatselijke verdoving. Ik was er eufiek niet goed van. Ik hou niet van al dat knip- en plakwerk.

21.08.04

Begin oktober heb ik een afspraak met de uroloog. Om een 2de operatiedatum vast te leggen. Ik had gedacht dat ik iets minder 'gehaast' zou zijn na de 1ste operatie. Maar ik ben nog steeds zéér ongeduldig. En ondertussen groeien er champignons op het dossier van mijn voornaamswijziging.

22.09.04

Er zijn zo van die mensen die mijn 'nieuwe' voornaam NIET over hun lippen krijgen. Ze vallen nog liever dood. En dan trekken ze de hele situatie maar in het belachelijke omdat ze zichzelf geen houding weten te geven. LEUK IS ANDERS. Ik vraag me af: is dat nu gemakkelijk ademen, zo met je kop in het zand?

05.10.04

Volgende operatie 5 november. OLEI. De voornaamswijziging zit misschien in het slop, maar de rest gaat gelukkig 'als een speer'.

07.10.04

Ik ben zo MOE. Ik ben het zo beu te moeten zagen, duwen en steken. En nergens krijg ik een antwoord op de vraag hoe het zit met mijn voornaamswijziging. Niemand die van iets weet. Ik moet wachten op 'bericht'. Ik ben er eufiek mee. WANNEER krijg ik bericht? Hallo?

09.10.04

Heb het hem verteld. Ik zei: 'Moet je iets zeggen.' Ik aarzelde. Hij probeerde me op mijn gemak te stellen door te zeggen dat hij al veel meegemaakt had, dus dat hij niet vlug verschiet. Toen begon hij: 'Lang geleden...' en ik nam over '... werd ik geboren...het is een meisje'. Ja, mannekes, hij was eufiek stil. Hij had al veel meegemaakt, maar dit blijkbaar toch niet en verschieten deed hij toch wel een éél klein béétje, dacht ik zo.

05.11.04

2de operatie.

18.11.04

De revalidatie verloopt moeizaam.

02.12.04

En we leven nog.

28.12.04

Op controle bij de chirurg. Meteen een nieuwe operatiedatum vastgelegd om een paar correcties te laten uitvoeren: vrijdag 13 mei. Gelukkig ben ik niet bijgelovig.

22.02.05

Eindelijk nieuws van de verzekering. Ik citeer de brief:

"Op basis van de verkregen informatie meldt onze medische raadgever ons dat de diagnose van de aandoening die aan de basis ligt van uw huidige werkongeschiktheid reeds gesteld werd in 1995. Bovendien werd de voorgestelde behandeling opgestart in 2002.

Bij de onderschrijving van het contract hebt u op 10 december 2002 een medische vragenlijst vervolledigd. Wij stellen vast dat het voorgaande niet gemeld werd en menen dat wij bijgevolg misleid geweest zijn bij de beoordeling van het te verzekeren risico.

Wij hebben hier bijgevolg te maken met een verzwijging of valse verklaring. Logischerwijze zouden wij het contract moeten laten ontbinden en het recht hebben reeds betaalde premies te behouden.

Zover willen wij het echter niet drijven en daarom stellen wij u voor om, zonder nadelige erkenning, uw contract in voege te laten en de niet verklaarde aandoening uit te sluiten van de verzekerde waarborgen in geval van invaliditeit.

Het spreekt vanzelf dat wij dit schadedossier dan ook niet ten laste kunnen nemen."

Mijn antwoord:

"Het was zeker niet mijn bedoeling iets te verzwijgen of een valse verklaring af te leggen. U schrijft dat mijn behandeling opgestart werd in 2002, voor de onderschrijving van dit contract. Ik heb in de medische vragenlijst die mij voorgelegd werd inderdaad niets vermeld omtrent mijn transseksualiteit omdat ik toen nog dacht dat er te leven viel in een 'verkeerd lichaam'.

Ik was er toen vast van overtuigd dat ik weliswaar in het 'verkeerde lichaam' geboren ben. Ik was echter eveneens vast overtuigd van het feit dat ik geen operaties zou ondergaan omdat dit me allemaal te verregaand leek. Helaas viel dat lelijk tegen en heb ik uiteindelijk toch beslist om de behandeling verder te zetten (met succes, overigens).

Kortom: ik heb de aandoening sinds mijn geboorte en niet sinds 1995. Met als gevolg dat ik hoedanook uit de boot val wat betreft een terugbetaling van de ziektekosten – besef ik nu - aangezien de aandoening er – wegens reeds aanwezig bij de geboorte - al was voor de onderschrijving van eender welk contract.

Doch dit geheel terzijde. Ik wou gewoon een woordje uitleg verschaffen bij deze situatie."

People can be so cruel, or am i too sensitive?

18.03.05

Geslachtswijziging werd goedgekeurd door de rechtbank. Gelukkig ging dat veel sneller dan de voornaamswijziging.

III. AF

13.05.05

Vrijdag de 13de. Laatste operatie. The eagle has landed.

22.10.05

De man die ik ben, bestaat niet zonder de vrouw die ik was.